

⌘

მივდივარ, გზაზე ადის აღმური,
მივდივარ, ელავს შუადღე მშვიდი.
უცებ მომესმა ხმა საღამურის
და უცებ ხიდან აფრინდა ჩიტი.

გაზაფხულია, თუმცა არ მჯერა,
და მთაზე ისევ ლურჯი ფერია.
თბილისი ჩნდება შორს აღმაცერად
და ახლა თითქო აქ სოფელია.

გაზაფხულია, მივდივარ ნელა
და მიკავია ხელში ეს ია.
მე უარყავი მთელი ცხოვრება,
ვიწამე ზეცა და პოეზია.